

Na broj predmeta: St-385/2020

Trgovački sud u Splitu
21 000 Split

za

Vrhovni sud Republike Hrvatske
10 000 Zagreb

Stečajni vjerovnik:

Ad.1. CVITA UGRINA, Put Dragulina 76/B, Trogir,
OIB: 41952345155,

Ad.2. LUCIS d.o.o, Put Dragulina 76/B, Trogir,
OIB: 89038966528

Ad.3. ANDRIJA JAKŠIĆ, Marjanski put 3, Split,
OIB: 64395014201

zastupani po punomoćniku Ivanu Krželj, odvjetniku u Splitu

Stečajni dužnik:

Stečajna masa iza IMPERIUM d.o.o. u stečaju, sa sjedištem u
Splitu, Matice Hrvatske 10, OIB: 87931828855

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

Posl.br. 65 PŽ-636/2021 od 24. veljače 2021.g. (dalje: Drugostupanjsko Rješenje)

u svezi rješenja Trgovačkog suda u Splitu

Posl.br. 11. St-385/2020-12 od dana 13.01.2021.g. (dalje: Prvostupanjsko Rješenje)

I/ Prvostupanjskim Rješenjem ukinuta je odluka skupštine vjerovnika od 11. siječnja 2021.g. koja glasi: „Nalaže se novoimenovanom stečajnom upravitelju u roku od 30 dana izraditi likvidacijski stečajni plan te ga u istome roku dostaviti na uvid Sudu“.

Prvostupanjski Sud razloge za donošenje Prvostupanjskog Rješenja, u bitnome nalazi i obrazlaže kako slijedi:

1. Da će Stečajni Sud, sukladno odredbi čl.38.f. Stečajnog zakona/96 (dalje: SZ/96), na zahtjev kojega od razlučnih vjerovnika, stečajnoga vjerovnika koji nije nižega isplatnog reda ili stečajnog upravitelja ili iznimno **po službenoj dužnosti**, ukinuti odluku skupštine vjerovnika **ako je takva odluka u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika;**
2. Da je odredbom čl.303.st1. Stečajnog zakona/15 (dalje: SZ/15) koji se u ovom stečajnom postupku primjenjuje temeljem odredbe članka 441. stavka 1. SZ/15 propisano je da je nakon otvaranja stečajnoga postupka **dopušteno izraditi stečajni plan u kojemu se može odstupiti od zakonskih odredbi o unovčenju i**

raspodjeli stečajne mase, a člankom 304. stavkom 1. SZ/15 da stečajni plan ima pravo sudu podnijeti stečajni upravitelj te da se neće uzeti u obzir stečajni plan koji se podnese sudu nakon završnoga ročišta;

3. Da u ovom stečajnom postupku nije bilo završnog ročišta, jer zbog nedostatka stečajne mase nije ni bilo nikakve diobe (pa onda niti davanja suglasnosti od strane Suda na završnu diobu, te određivanja završnog ročišta u smislu odredbe članka 193. SZ/15 već je rješenjem ovoga suda poslovni broj 14.St-246/12 od 8. svibnja 2015. ovaj stečajni postupak pravomoćno obustavljen i zaključen temeljem odredbe članka 203. SZ/96 (zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnog postupka), stoga da stečajni vjerovnici izvode pogrešan zaključak da u takvoj okolnosti ne postoji zapreka iz članka 304. SZ/15;
4. Da u definiranju novih odnosa (pripremna osnova stečajnog plana, članak 306. SZ/15) pa onda i njegovog provođenja (provedbena osnova stečajnog plana, članak 307. SZ/15) ne bi mogao sudjelovati stečajni dužnik koji je u međuvremenu izgubio svoj legitimitet (prestao postojati) brisanjem iz sudskog registra, a koje je brisanje direktna zakonska posljedica završnog ročišta, to je zakonodavac člankom 304. SZ/15 i propisao da se neće se uzimati u obzir stečajni plan koji se podnese sudu nakon završnoga ročišta (brisanja iz sudskog registra);
5. Da odluka o izradi stečajnog plana u ovom stadiju postupka nije u skladu sa zakonom te ujedno predstavlja nedopušteno raspolaganje u smislu odredbe čl. 3. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13, 89/14 i 70/19), takva nezakonita odluka ne može biti u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika, slijedom čega je temeljem odredbe članka 38.f SZ/96 , odlučeno kao u izreci Pobjanog Rješenja.

II/ Stečajni vjerovnici su protiv Prvostupanjskog Rješenja podnijeli žalbu osporavajući njegovu pravilnost i zakonitost, iz razloga kako slijedi:

1. U odnosu na razloge Prvostupanjskog suda, naprijed citirane pod točkom 1., prije svega se isticalo da su osnovna načela pri izradi stečajnog plana jest da se prema svim sudionicima u stečajnom planu moraju osigurati ista prava i da stečajni plan ne može predvidjeti pravne promjene koje bi jednog sudionika stečajnog plana, bez njegovog izričitog pristanka, stavile u lošiji položaj od onoga u kojem bi on bio da stečajnog plana nema (čl.312. SZ/15).

Uvažavajući činjenicu da stečajni plan ne može biti izrađen na način da bilo kojeg sudionika (ovdje stečajnog vjerovnika) stavlja u nepovoljniji položaj negoli ga već ima, to se ukazivalo da bi apsolutno netočan bio zaključak Prvostupanjskog Suda da bi odluka o izradi (likvidacijskog) stečajnog plana bila u suprotnosti sa zajedničkim interesima stečajnih vjerovnika.

Protivno tome, suština likvidacijskog stečajnog plana jest da sudionici (stečajni vjerovnici) odluču da je u konkretnom slučaju svrsishodno i oportuno odstupiti od zakonskih odredbi o unovčenju i raspodjeli imovine i odrede način raspodjele imovine među stečajnim vjerovnicima i način namirenja istih i to na način da nitko od njih (barem bez izričite suglasnosti) ne bude stavljen u nepovoljniji položaj.

Dakle, žalbom se isticalo da u konkretnom slučaju nisu postojale pretpostavke da Prvostupanjski Sud po službenoj dužnosti ukine predmetnu odluku skupštine vjerovnika, stoga je na pogrešan način primijenjena odredba čl.38.f. SZ/96.

2. U odnosu na razloge Prvostupanjskog suda, naprijed citirane pod točkom 3., žalbom se isticalo da je odredbom čl.304.st.1. SZ/15 jasno i decidirano propisano kako se neće uzeti u obzir stečajni plan koji je podnesen Sudu nakon završnog ročišta.

Dakle, zakonodavac je jasno propisao da nije dopušten plan podnesen nakon završnog ročišta, a ne nakon zaključenja stečajnog postupka do kojeg je došlo zbog (u tom trenutku) nedostatnosti stečajne mase i/ili eventualne provedbe skraćenog stečajnog postupka.

Razlog takvoj (jasnoj) zakonskoj odredbi je u potpunosti logičan jer se završnom ročištu pristupa kada je unovčena cjelokupna imovina dužnika, stoga nema smisla ni logike ulaziti u postupak izrade i usvajanja stečajnog plana kada stečajni dužnik (koji može biti i stečajna masa, kako će nadalje biti elaborirano), više nema imovine u odnosu na koju bi se moglo odstupiti od zakonskih odredbi o unovčenju i raspodjeli.

Žalbom se isticalo kako Prvostupanjski Sud na nepravilan način tumači i primjenjuje odredbe Stečajnog zakona kada stavlja znak jednakosti između provedenog završnog ročišta i zaključenja stečajnog postupka zbog (u tom trenutku) nedostatnosti stečajne mase.

Ta dva pojma/instituta nisu sinonimi niti se mogu smatrati sinonimima, i to upravo iz naprijed opisanog razloga.

Pravno shvaćanje da bi provedba završne diobe i završnog ročišta po svojim učincima bila jednaka zaključenju stečajnog postupka zbog (u tom trenutku) nedostatnosti stečajne mase, je jednostavno neprihvatljivo i predstavlja nedopušteno ekstenzivno tumačenje odredbi Stečajnog zakona.

Samim time, stečajni vjerovnici isticali su kako je nepravilan stav Prvostupanjskog Suda da u konkretnom slučaju ne bi bilo dopušteno pristupiti izradi stečajnog plana iz razloga što je društvo Imperium d.o.o. u stečaju – raniji stečajni dužnik – brisan iz registra. Takav pravni pristup je protivan jasnoj odredbi članka 304.st.1. Stečajnog zakona.

U tom pravcu, stečajni vjerovnici su bili slobodni ukazati na pravni stav izražen u obrazloženju odluke Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. 18. St-348/2020 od dana 09. srpnja 2020.g. u kojem se navodi: *„Iz stečajnog plana proizlazi da se radi o likvidacijskom stečajnom planu nad dužnikom stečajnom masom (tako i u predmetu koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu poslovni broj St-595/2018, te predmetu ovoga suda koji se vodi pod poslovnim brojem St-1700/19 u kojem je skupština također ovlastila dužnika na izradu plana) budući da će stečajni dužnik prestati postojati nakon pravomoćnosti rješenja o zaključenju stečajnog postupku. Stečajni plan može se podnijeti sve do završnog ročišta (čl. 304.st. 1. SZ-a), a u konkretnom slučaju iz spisa proizlazi da ono nije održano pa je ispunjena i navedena pretpostavka.“*

3. U odnosu na razloge Prvostupanjskog suda, naprijed citirane pod točkom 4., stečajni vjerovnici žalbom su isticali kako je u ovom konkretnom slučaju i u ovom stadiju postupka stečajni dužnik upravo **Stečajna masa iza IMPERIUM d.o.o.** u stečaju, sa sjedištem u Splitu, Matice Hrvatske 10, OIB: 87931828855, (pravni oblik subjekta: stečajna masa), zastupan po stečajnom upravitelju, te je kao takav upisan u registru Trgovačkog suda u Splitu.

Odredbom čl.289.st.4. SZ/15, propisano je da se na stečajnu masu primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom dužniku i njihovim tijelima.

Stečajna masa (kao i svaki drugi stečajni dužnik), zastupan je po stečajnom upravitelju, te u njegovo ime i njegov račun očitovanje volje daje stečajni upravitelj.

Prvostupanjski Sud u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja navodi da u konkretnom slučaju u izradi stečajnog plana ne bi mogao sudjelovati stečajni dužnik

koji je u međuvremenu izgubio svoj legitimitet (prestao postojati) brisanjem iz sudskog registra.

Takav zaključak prema shvaćanju uvodno označenih stečajnih vjerovnika jednostavno ne bi bio točan, to iz razloga što je stečajni dužnik u ovom slučaju stečajna masa koja je upisana u sudski registar i kojoj je postavljen stečajni upravitelj.

Pritom stečajni vjerovnici su stava da Prvostupanjski Sud na pogrešan način percipira i tumači odredbe čl.306. i čl.307. SZ/15, stavljajući ih u kontekst ovakvog zaključka.

U pripremljenoj osnovi se moraju navesti mjere koje su poduzete ili se trebaju poduzeti kako bi se stvorili temelji za planirano ostvarivanje prava sudionika, te pripremljena osnova mora sadržavati podatke o osnovama i posljedicama stečajnog plana koji su važni za donošenje odluke vjerovnika o planu i za njegovu sudsku potvrdu (čl.306. SZ/15).

Stečajni vjerovnici ne vide kako ovaj stečajni dužnik (stečajna masa iza Imperium d.o.o. u stečaju, OIB: 87931828855), ne bi mogao sudjelovati u izradi pripremljene osnove likvidacijskog stečajnog plana, pogotovo stoga što istu izrađuje stečajni upravitelj stečajnog dužnika.

Provedbena osnova sadržava odredbe o tome kako će se stečajnim planom izmijeniti pravni položaj dužnika i drugih sudionika u postupku (čl.307. SZ/15).

Stečajni vjerovnici ne vide kako ovaj stečajni dužnik (stečajna masa iza Imperium d.o.o. u stečaju, OIB: 87931828855), ne bi mogao sudjelovati u izradi pripremljene osnove likvidacijskog stečajnog plana koji ima za posljedicu prestanak dužnika i njegovo brisanje iz registra nakon što se plan (odstupanje od zakonskih odredbi o namirenju) provede, pogotovo stoga što istu izrađuje stečajni upravitelj stečajnog dužnika.

4. U odnosu na razloge Prvostupanjskog suda, naprijed citirane pod točkom 5., žalbom se isticalo kako su stečajni vjerovnici stava (upravo kao i Trgovački sud u Zagrebu u naprijed citiranoj odluci) da predmetna odluka ne predstavlja nedozvoljenu stranačku dispoziciju (štoviše, za istu su ispunjene sve pretpostavke). Povrh toga, žalbom se isticalo da je potpuno nejasno na čemu Prvostupanjski Sud temelji zaključak da bi takva odluka bila protivna zajedničkom interesu svih stečajnih vjerovnika, pogotovo uvažavajući aksiom da stečajni plan ne može vjerovnike staviti u lošiji položaj negoli da plana nema.

III/ Postupajući po žalbi uvodno označenih stečajnih vjerovnika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je Drugostupanjskim Rješenjem odbio žalbu stečajnih vjerovnika i u cijelosti potvrdio Prvostupanjsko Rješenje, u bitnome potvrđujući pravna shvaćanja Prvostupanjskog Suda i naprijed istaknute odlučne razloge iznesene u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja.

IV/ Zbog toga stečajni vjerovnici, uvažavajući naprijed iznesena shvaćanja stečajnih vjerovnika, temeljem odredbe čl. 385. Zakona o parničnom postupku, predlažu Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti podnošenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske oznake i broja: 65 PŽ-636/2021 od 24. veljače 2021.g. u svezi rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj St-385/2020 od 13. siječnja 2021. godine zbog slijedećih pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno za razvoj prava kroz sudsku praksu.

1. Pravno pitanje:

Da li je, uvažavajući odredbu čl.304.st.1. SZ/15, moguće i dopušteno izraditi, podnijeti i provesti stečajni plan za stečajnog dužnika – STEČAJNU MASU IZA RANIJEG STEČAJNOG DUŽNIKA zastupanu po stečajnom upravitelju, temeljem kojeg bi se odstupilo od uobičajenih zakonskih odredbi o unovčenju i raspodjeli stečajne mase, ukoliko do trenutka podnošenja stečajnog plana nije održano završno ročište, već je u ranijem tijeku stečajnog postupka nad ranijim stečajnim dužnikom postupak pravomoćno obustavljen i zaključen temeljem odredbe članka 203. SZ/96 (zbog nedostatnosti mase za pokriće troškova stečajnog postupka).

Radi otklanjanja potrebe nepotrebnog ponavljanja i pojašnjenja razloga isticanja ovog pravnog pitanja, stečajni vjerovnici su slobodni ukazati na naprijed elaborirane razloge isticane i u žalbi podnesenoj protiv Prvostupanjskog Rješenja.

2. Pravno pitanje:

Da li se, u smislu odredbe čl.289.st.4. SZ/15, u odnosu na stečajnu masu primjenjuju odredbe Stečajnog zakona o stečajnom dužniku i njihovim tijelima i za slučaj mogućnosti izrade, podnošenja i provedbe stečajnog plana kojim bi se odstupilo od uobičajenih zakonskih odredbi o unovčenju i raspodjeli stečajne mase.

Radi otklanjanja potrebe nepotrebnog ponavljanja i pojašnjenja razloga isticanja ovog pravnog pitanja, stečajni vjerovnici su slobodni ukazati na naprijed elaborirane razloge isticane i u žalbi podnesenoj protiv Prvostupanjskog Rješenja.

3. Pravno pitanje:

Da li, u odnosu na mogućnost podnošenja stečajnog plana, pojam/institut završnog ročišta i pojam/institut zaključenja stečajnog postupka do kojeg je došlo zbog (u tom trenutku) nedostatnosti stečajne mase i/ili eventualne provedbe skraćenog stečajnog postupka, predstavljaju sinonime – odnosno da li se zaključenje stečajnog postupka zbog ranije nedostatnosti stečajne mase ima smatrati zaprekom za izradu, podnošenje i provedbu stečajnog plana.

Radi otklanjanja potrebe nepotrebnog ponavljanja i pojašnjenja razloga isticanja ovog pravnog pitanja, stečajni vjerovnici su slobodni ukazati na naprijed elaborirane razloge isticane i u žalbi podnesenoj protiv Prvostupanjskog Rješenja.

V/ Podnošenjem ovog prijedloga, stečajni vjerovnici razložno i opravdano ukazuju na prednje opisane nepravilnosti i nezakonitosti u donesenim prednje citiranim odlukama Prvostupanjskog i Drugostupanjskog Suda, pa radi osiguranja pravilne i jedinstvene primjene materijalnog i postupovnog prava te ravnopravnosti svih u toj primjeni, predlažu Vrhovnom sudu Republike Hrvatske razmotriti istaknuta pravna pitanja i stečajnom vjerovnicima temeljem odredbe čl. 385.a Zakona o parničnom postupku dopustiti podnošenje revizije.